

§ 26 i Landstingets Forslag var der blevet frembragt en Forstyrrelse, som de Herrer med Lovforslaget i Haanden let vil kunne overbevise sig om. I § 23 bestemmes det, at visse Arbejder, der skønnes at være særlig anstrengende eller skadelige for Sundheden, kan forbydes mindreaarige Arbejdere af Fabriktilsynet. I § 24 staaer der en Bestemmelse om, at i Hvile- og Spisetider maa unge Mennesker ikke beskæftiges. Saa kommer § 25, som bestemmer, at Arbejdet i Virksomheder under Arbejds- og Fabriktilsynet skal ophøre paa Folkekirkens Helligdage. Derefter kommer i § 26 en Bestemmelse om, at Arbejdere, ogsaa voksne, kan under visse Omstændigheder med Ministerens Samtykke forlange ikke at arbejde mere end et vist Antal Timer i sundhedsfarlige Virksomheder. Gaaer vi saa til § 27, er der atter der en Bestemmelse om, hvad der maa gøres og ikke gøres paa Folkekirkens Helligdage. Derved kommer der en saadan Mangel paa Orden ind i disse Bestemmelser, at vi foreslaar, at § 24 skal være § 25, § 25 § 26 og § 26 § 24.

I den sidstnævnte Paragraf, altsaa den nuværende § 26, som fremtidig skulde være Nr. 24, foreslaar vi saa, at Ordene: „Arbejdere (over og under 18 Aar)“ rettes til „Arbejdere over 18 Aar“. Begrundelsen dertil finder ærede Medlemmer i Betænkningen, og jeg skal her kort gentage, at Grunden er den, at § 23 i Loven giver Arbejds- og Fabriktilsynet en Ret til overfor de mindreaarige Arbejder, naar de arbejder i særligt anstrengende eller for Sundheden skadelige Virksomheder, helt at standse dette Arbejde eller forhøje Aldersgrænsen, saaledes at der er en meget vidtstrakt Ret for Administrationen til for disse mindreaarige Arbejders Vedkommende at kunne tage Hensyn til de særlige Forhold, under hvilke de arbejder i de af mig angivne Virksomheder. Naar der nu i § 26 bliver truffet den Bestemmelse vedrørende Arbejdere i sundhedsfarlige Virksomheder, at de under visse Omstændigheder skal kunne faa Forbud imod at arbejde mere end i et vist Antal Timer, og at dette skal bestemmes ved enstemmige Indstillinger efter Forhandlinger mellem Centralforeningerne for Arbejdsgivere og Arbejdere af Indenrigsministeren efter Arbejdsraadets Indstilling — det er altsaa en meget betydelig og omgærdet Adgang, om jeg saa maa sige, der er givet i denne § 26 —, bør det ikke komme til at angaa de Arbejdere under 18 Aar, for hvis Vedkommende der

i § 27 er aabnet en saa vid Adgang gennem selve Arbejdsraadets og Fabriktilsynets Bemyndigelse til at indskrænke Arbejdet. Derfor vil det være nødvendigt for at undgaa Misforstaaelse at forandre Ordene i 4de Linie af § 26 „Arbejdere (over og under 18 Aar)“ til „Arbejdere over 18 Aar“. Der kunde meget godt have staaet „mændlige Arbejdere over 18 Aar“, men vi har indskrænket os til at sætte „Arbejdere over 18 Aar“, da Kvinder ogsaa er beskyttede efter § 23 paa den af mig angivne Maade.

Den næste Ændring er Ændringsforslag Nr. 6 til § 29. Det er en Tydeliggørelse af en Bestemmelse, som ved Gennemlæsningen ganske sikkert vil støde adskillige Medlemmer, og som har faaet en Affattelse, som Landstinget har godkendt, og Folketinget har ladet blive staaende, men som vi mener, at det vil være rigtigt at faa rettet ved denne Lejlighed. Talen er om Barselkvinder, og Bestemmelsen lyder saaledes: „Den Hjælp, der af det offentlige ydes i det Tidsrum, i hvilket en Kvinde efter ovenstaaende Bestemmelse ikke har kunnet genindtræde i det omhandlede Arbejde, skal ikke have Fattighjælps Virkninger, for saa vidt Moderen, medmindre Sygdom eller Barnets Død forhindrer det, har sit Barn hos sig“, og saa staaer der derefter: „Denne Understøttelse, der ikke skal have Fattighjælps Virkning, kan i København udbetales“ etc. Dette giver ved første Gennemlæsning ikke nogen god Mening, men naar man læser det gentagne Gange, vil man forstaa, at det vil sige, at den Understøttelse, som ifølge det foranstaaende ikke skal have Fattighjælps Virkning, kan udbetales paa den og den Maade, saa vil det blive let forstaaeligt. Men det synes ret modsigende, naar vi ikke indfører denne Ændring, der imidlertid slet ikke tilsigter at føre til nogen som helst Forandring i det, som begge Ting har været enige om.

Den næste Ændring, vi har foreslaaet, er til den ved første Behandling omtalte § 30, hvor vi foreslaar Tinget at give Afkald paa, at der for Hjemmearbejdernes Vedkommende ved Opslag eller paa anden af Fabriktilsynet godkendt Maade til Efterretning for de paagældende Arbejdere skal findes fyldestgørende Oplysninger om de Priser, som af vedkommende Arbejdsgiver betales for dette Hjemmearbejde. Dette foreslaar vi i Overensstemmelse med vor Stilling ved første Behandling at lade gaa ud, fordi vi principielt ikke vil have